

Arrest

nr. 54 707 van 21 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 23 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. NIEUWDORP, die loco advocaat T. VAN GESTEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 13 oktober 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 6 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Preshevë (Zuid-Servië) en bezit u het Servische en Macedonische staatsburgerschap. In 1985 huwde u met Selver Zymberi, een etnische Albanees afkomstig uit Macedonië. Na uw huwelijk ging u in Macedonië wonen. Toen Macedonië onafhankelijk werd, kreeg u probleemloos de Macedonische nationaliteit. Samen hebben u

en uw echtgenoot drie kinderen. Uw zoon Kushtrim lijdt sinds zijn geboorte aan de ziekte atrofie. Omwille daarvan diende u altijd voor hem te zorgen en voor hem klaar te staan. Uw echtgenoot is psychisch ziek. Hij viel u ieder uur van de dag lastig en was steeds kwaad op u. Op een gegeven ogenblik kon u uw echtgenoot niet meer verdragen en u besloot hem te verlaten. U keerde terug naar Servië. Uw twee andere kinderen bleven in Macedonië, maar brachten u regelmatig een bezoek in Servië. U liet zich in Servië niet opnieuw registreren als inwoner. Af en toe ging u nog op bezoek bij uw zus, die ook in Macedonië woont. In Servië werd u financieel geholpen door de dorpingen. Als uw zoon Kushtrim medische hulp nodig had in Servië, werd er in het ziekenhuis in Vranje nauwelijks naar hem gekeken omdat hij geen Servische documenten had. In het lokale ziekenhuis te Preshevë kreeg uw zoon wel de nodige zorgen. Omdat u evenwel niet over de nodige financiële middelen beschikte om nog langer uw verblijf in Servië en de medische verzorging van uw zoon te bekostigen, verliet u Servië op 10 oktober 2009 samen met uw minderjarige zoon Kushtrim richting België, alwaar u op 13 oktober 2009 asiel heeft aangevraagd. Ter staving van uw identiteit en asielmotieven legde u de volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt te Kumanovë op 13 oktober 2004, uw Servische geboorteakte, uitgereikt te Reljan op 12 november 2009, uw Servisch nationaliteitsattest, uitgereikt op 12 november 2009 te Reljan, een kopie van uw Macedonische nationaliteitsattest, uitgereikt te Kumanovë op 5 november 2009, een kopie van de Macedonische geboorteakte van uw echtgenoot, uitgereikt te Kumanovë op 5 november 2009, een kopie van het Macedonische nationaliteitsattest van uw echtgenoot, eveneens uitgereikt te Kumanovë op 5 november 2009, kopieën van de Macedonische nationaliteitsattesten van uw drie kinderen, uitgereikt op 28 juli 2005, 5 november 2009 en 1 augustus 2003 te Kumanovë, kopieën van de Macedonische geboorteaktes van uw drie kinderen, uitgereikt op 30 augustus 1990, 28 april 1995 en 7 november 2005 te Kumanovë en twee medische attesten uit Macedonië betreffende de ziekte van uw zoon Kushtrim, d.d. 22 april 2009 en 14 september 2005.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u ingeval van een eventuele terugkeer naar Macedonië of Servië zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst verklaarde u Macedonië te hebben verlaten omdat u problemen had met uw echtgenoot. Uw echtgenoot was psychisch ziek en werd steeds kwaad op u, hij had geen werk en verweet u dat u teveel geld uitgaf, waardoor u hem op termijn niet meer kon verdragen (gehoor CGVS p. 8-9). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat de aangehaalde feiten van louter intrafamiliale en persoonlijke aard zijn, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. U verklaarde immers zelf dat u geen andere problemen had in Macedonië dan het feit dat u uw echtgenoot niet meer kon verdragen (gehoor CGVS p. 9).

Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt waarom u zich omwille van de door u aangehaalde problemen met uw echtgenoot niet elders in Macedonië zou kunnen vestigen. Uw bewering dat uw echtgenoot u wel zou komen zoeken en meer problemen zou kunnen geven (gehoor CGVS p. 9), is louter hypothetisch. Voorts haalde u in Macedonië met financiële problemen te kampen, waardoor het voor u onmogelijk was zelf een woning te huren (gehoor CGVS pp. 9, 13). Het aangehaalde element is evenwel een probleem van louter socio-economische aard, dat als dusdanig evenmin ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Socio-economische problemen houden tevens eveneens geen verband met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Na een langdurig verblijf in Macedonië zou u terug naar uw geboorteplaats Servië zijn gegaan, alwaar u nog twee jaar zou hebben verbleven alvorens naar België uit te wijken. U verklaarde dat u Servië hebt verlaten omwille van uw zoon Kushtrim, die aan atrofie lijdt (gehoor CGVS p. 8). Hierbij dient vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde medische problemen van uw zoon Kushtrim, die u staaft met medische attesten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. U verklaarde weliswaar dat de Servische

dokters in het ziekenhuis van Vranje nauwelijks naar uw zoon omkeken omdat hij geen documenten heeft (gehoor CGVS pp. 8, 10-12). U heeft echter nooit enige poging ondernomen om de Servische nationaliteit en/of een medisch boekje voor uw zoon in Servië te bekomen (gehoor CGVS p. 11), hoewel uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat het bezit van een identiteitskaart een vereiste is om vrije toegang tot de gezondheidszorg in Servië te verkrijgen. Meer nog, u heeft uzelf bij uw terugkomst in Servië niet opnieuw laten registreren als inwoner omdat u eigenlijk niet van plan was om er te blijven, daar de dorpelingen uw aangeraden hadden naar het buitenland te vertrekken (gehoor CGVS pp. 7-9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat indien een kind in het buitenland geboren wordt uit één ouder die op het moment van de geboorte van het kind over het Servische staatsburgerschap beschikte en één ouder die het staatsburgerschap van een andere staat had, dan kan het Servische staatsburgerschap verkregen worden wanneer de Servische ouder (of voogd) het kind vóór de 18e verjaardag laat registreren bij een diplomatieke vertegenwoordiging van de Republiek Servië en een verzoek indient het kind in het geboorteregister te laten registreren. U liet echter na enige stappen in dit verband te ondernemen.

Tot slot verklaarde u dat u het financieel heel moeilijk had in Servië, het huis waar u woonde in slechte staat was en u geen werk had (gehoor CGVS p. 11). Hierover dient, zoals hoger reeds gesteld, te worden opgemerkt dat de aangehaalde problemen van louter socio-economische aard zijn, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat deze problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

De overige door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze documenten bevestigen immers enkel uw identiteitsgegevens, uw nationaliteit en de identiteitsgegevens en de nationaliteit van uw echtgenoot en drie kinderen, die niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster roept als “Eerste middel” een “schending van art. 62 van de wet van 15/12/80 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van art. 3 van de wet van 29/07/91 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling” in. Verzoekster meent dat “De afwijzing van zijn asielaanvraag & de subsidiaire bescherming (...) is te weinig gemotiveerd.”

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster bezit zowel de Servische als de Macedonische nationaliteit. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet. Aangezien verzoekster een dubbele nationaliteit heeft dient ze aan te tonen dat ze geen bescherming kan vinden in beide landen.

3.2. Verzoeksters asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeksters asielmotieven *“van louter intrafamiliale en persoonlijke aard”* en *“van louter socio-economische aard”* zijn. Verzoekster *“betwist deze stellingen ten zeerste”* en argumenteert *“Het klopt inderdaad dat verzoeker familiale en economische problemen heeft gehad. Dit wordt ook niet betwist. Doch de kernreden van de vlucht van verzoeker naar België is wel degelijk het feit dat zij gediscrimineerd werd owv haar etnische Albanese afkomst. Uit deze discriminatie spruiten natuurlijk ook andere problemen voort (...) Er zijn in het verleden reeds voldoende beslissingen geveld door het CGVS waarin wordt aangehaald dat er provocerend en intimiderend wordt opgetreden door de Servische autoriteiten tegen de etnische Albanezen. Er heerst een onveiligheidsgevoel bij de etnische Albanezen. De overheden bieden momenteel absoluut nog onvoldoende waarborgen om deze problemen te verhelpen.”*

3.3. Indien verzoekster meent dat haar problemen in Servië etnisch gestoeld zijn, dan betwist ze niet dat haar problemen in Macedonië enkel van persoonlijke en financiële aard zijn. Deze vaststelling is op zich voldoende om haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming te weigeren.

3.3.1. Verzoekster toont overigens evenmin aan dat de situatie van de etnische Albanezen in Servië dermate precair is dat zij nood zouden hebben aan internationale bescherming, zij legt geen objectieve informatie neer waaruit dit kan blijken. Daarbij verklaarde ze uitdrukkelijk dat zij nooit problemen kende met de Servische autoriteiten, noch met medeburgers, en de enige discriminatie waar zij op wees was de financiële bijstand voor de medische behandeling van haar zoon omdat *“we geen documenten hebben”* en *“mensen zoals mijn zoon worden daar niet zo ernstig behandeld”* (gehoorverslag CGVS, p.8 en 10). Daarnaast benadrukt ze dat ze Servië verlaten heeft omdat ze *“het daar in het dorp financieel heel moeilijk [had], ik had niet genoeg financiële middelen om rond te komen”* en *“Andere redenen waarom u Servië hebt verlaten? Neen, het is omwille van mijn zoon dat ik naar hier gekomen ben.”* (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Verzoeksters bewering dat ze Servië diende te ontvluchten vindt geen steun in het administratief dossier en wordt ook in het verzoekschrift niet geobjectiveerd. De Raad moet haar oordeel steunen op de elementen aangevoerd door de verzoekende partij, het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Tot slot kan worden gesteld dat verzoeksters situatie in Servië het gevolg is van haar eigen gereid handelen en haar beslissing naar Servië te immigreren. De financiële en medische ondersteuning in de verzorging van haar zoon is, zoals de CGVS terecht stelt, tevens het gevolg van verzoeksters nalatigheid voor hem de nodige identiteitsdocumenten en verblijfsdocumenten aan te vragen. Verzoekster betwist deze argumenten niet zodat ze gehandhaafd blijven. Verzoekster toont evenmin in Servië problemen aan in vluchtelingrechtelijke zin.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.5. In zoverre verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat zij dit niet uitwerkt in het verzoekschrift en zich derhalve uitsluitend beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de

vreemdelingenwet. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.6. Onder 'middel' wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Het aangevoerde "*Tweede middel*" komt er enkel op neer zeer summier te poneren dat verzoekster het oneens is met de bestreden beslissing. Verzoekster zet nergens concreet uiteen waar en hoe de bestreden beslissing de aangevoerde "*Schending van art. 2, 3, 5, 14 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden*" schendt. In zoverre dit middel al ontvankelijk is, is het ongegrond. Immers met betrekking tot het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden moet erop gewezen worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over een gebonden bevoegdheid beschikt, namelijk een persoon al dan niet erkennen als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève. Overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens geeft het Europees Verdrag van de rechten van de mens geen recht op asiel. Het valt dus niet binnen de bevoegdheid van de Raad om zich hierover uit te spreken. In zoverre de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet, werd getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>) en wordt verwezen naar wat voorafgaat. De Raad wijst verzoekster er bovendien op dat er in casu geen uitspraak wordt gedaan over een terugleidingsmaatregel.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK